

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. oktober 2021 blev i sag nr. 96903:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 27/5 2021 til nævnet og medfølgende brev har klagerens advokat bl.a. anført:

"Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?"

Erstatning svarende til 10 pct. varigt mén som vurderet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring 04-sagen.

...

Idet min klient den 22. december 2020 modtog to vejledende udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende samme sag (bilag 1 og bilag 2), har jeg den 12. januar 2021 kontaktet Lærerstandens Brandforsikring med anmodning om, at der udbetales erstatning svarende til 10 pct. idet min klients méngrad er vurderet således i 04-sagen ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i min klients 03-sag (forelagt af Lærerstandens Brandforsikring) vurderet, at min klients méngrad er under 5 pct. grundet manglendes årsagssammenhæng. Der vedlægges som bilag 3 Lærerstandens Brandforsikring's første brev efter udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Jeg har den 12. januar 2021 skrevet følgende klage til Lærerstandens Brandforsikring:

'Det forekommer ganske overraskende, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring antyder, at min klient pga. sin helbredstilstand skulle være særligt disponeret for håndsmarter. Det er forsikringsselskabets bevisbyrde, at policens undtagelsesbestemmelser finder anvendelse, og den er ikke løftet. Heller ikke når Arbejdsmarkedets Erhvervssikring går længere end sine beføjelser.

Vi skal bede jer udbetale erstatning svarende til 10 pct.

Det må kræve forholdsvis klar lægelige dokumentation, at nå frem til vurderingen, at *[klagerens] nuværende gener fra begge hænder, er begrundet i de forudbestående degenerative forandringer i halsen.*

Det foreligger ikke.' (Vedlagt som bilag 4)

Som nævnt, er det forsikringsselskabets bevisbyrde, at policens undtagelsesbestemmelser finder anvendelse.

Lærerstandens Brandforsikring har den 29. januar 2021 fremsend brev hvori de oplyser, at det fastholdes, at min klient ikke har ret til erstatning fra ulykkesforsikringen (se **bilag 5**).

Ankenævnet for Forsikring bedes vurdere, hvorvidt Lærerstandens Brandforsikring skal udbetale-erstatning svarende til 10 pct. varigt mén som dét følger af afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i 04-sagen, idet der ikke foreligger lægelig dokumentation for, at min klients gener fra hendes hænder er begrundet i forudbestående forandringer i halsen."

Selskabet har i brev af 21/6 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores medlem klager via sin advokat over, at vi har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén som følger af et ulykkestilfælde den 14. september 2017.

Vores medlem kom på skadestuen den 14. september 2017, altså samme dag, som uheldet var sket. Det fremgår af journalen, at hun var faldet i et tog, og muligvis havde taget fra med begge hænder. Vores medlem havde ondt i højre balle og i begge hænder. Røntgenbillederne viste, at der hverken var brud i hænderne eller bækkenet. Vores medlem blev sendt hjem med en opfordring til at spise smertestillende og mobilisere sig, så vidt det var muligt.

Ulykkestilfældet blev anmeldt til forsikringen dagen efter. Vores medlem fortalte i den forbindelse, at hun under indstigning i et tog blev skubbet af en passager, der var på vej ud. Da hun opfordrede passageren til at holde til højre, slog han hende i hovedet.

Overfaldet blev også anmeldt til politiet. I anmeldelsesrapporten står der, at vores medlem var blevet slået i ansigtet med knytnæveslag og derefter væltede baglæns ind i toget og slog hoved, nakke, ryg og højre balle. Vores medlem fortalte politiet, at hun havde smerter i højre balle, begge hænder og arme, nakke og ryg.

Vi har den 16. november 2017 anerkendt, at ulykkestilfældet er omfattet af forsikringen.

For at få erstatning for varigt mén skal méngraden som følge af ulykken minimum være 5%. Der skal være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og de gener, man søger erstatning for. Ved denne vurdering bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden. Det fremgår af vilkårenes punkt 2.1.

Da det varige mén skulle fastsættes, besluttede vi at indhente en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES).

AES fastsatte den 2. maj 2019 méngraden til mindre end 5%, fordi der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og vores medlems gener.

Ved denne vurdering lagde AES især vægt på, at der ved skadestuebesøget den 14. september 2017 ikke blev beskrevet et slag mod hovedet, hvorfor generne fra nakke og hovedet ikke kunne anerkendes. AES lagde også vægt på, at vores medlem havde en aldersbetinget (degenerativ) ryglidelse med spinalstenose samt en stor prolaps, og at denne sygdom var hovedårsagen til rygooperationen i august 2018. Slutteligt lagde AES vægt på, at vores medlem forud for hændelsen havde fået konstateret torticollis (tvangsmæssig hoveddrejning, som hos nogle patienter giver smertefulde nakkespændinger) og dyston tremor (rystende bevægelser).

Vores medlem klagede via sin advokat over udtalelsen, og den 22. december 2020 kom resultatet af AES' revurdering.

Til trods for at AES nu anerkender, at vores medlem blev slået, er der ikke lægelig dokumentation for en sammenhæng mellem ulykken og generne i hhv. hoved og nakke. Der blev ikke omtalt hoved/nakkegener på skadestuen eller ved lægekonsultationen den 23. oktober 2017, og der er derfor ikke dokumenteret strakssymptomer.

For så vidt angår frakturen i brystvirvelsøjlen er det AES' opfattelse, at der er tale om et sammenfald og ikke en traumatisk fraktur. AES' lægger her vægt på, at der ikke var strakssymptomer i form af rygsmerter ved skadestuebesøget, hvilket måtte forventes, hvis bruddet var traumatisk, dvs. forårsaget af ulykken.

Og endelig er det AES' vurdering, at ulykken ikke er egnet til at forårsage gener i begge hænder hos en i forvejen ryg-/nakkerask person. Vores medlems gener i hænderne skyldes således de forudbestående og udtalte degenerative forandringer i nakken og ikke ulykkestilfældet.

AES fastholder herefter, at det varige mén efter ulykken er mindre end 5% og skriver udtrykkeligt, at deres vurdering er foretaget i henhold til, at der er tale om en ulykkesforsikring.

Civilstyrelsen har også indhentet en udtalelse om det varige mén efter ulykken den 14. september 2017. Vi formoder, at udtalelsen er indhentet i forbindelse med en erstatningssag i henhold til offererstatningsloven. I dén udtalelse fastsætter AES det varige mén til 10%, idet generne fra hoved, nakke og ryg fortsat afvises, mens generne fra begge hænder fastsættes til en méngrad på 10%.

Det fremgår, at udtalelsen til Civilstyrelsen er givet i henhold til lov om erstatningsansvar. Udtalelsen, der i øvrigt er dateret samme dag som AES' revurdering i vores sag (den 22. december 2020), finder ikke anvendelse på den private ulykkesforsikrings område, idet udtalelsen ikke tager højde for de bestemmelser, der er en del af forsikringsaftalen, herunder bestemmelsen i punkt 2.2.a om, at ulykkesforsikringen ikke dækker den forværring af ulykkestilfældets følger, som skyldes forudbestående sygdom og/eller lidelse.

Da AES vurderer, at hændelsen – medicinsk set – ikke er egnet til at forårsage gener i begge hænder hos en ryg-/nakkerask person, må det jo netop være en forudbestående sygdom/lidelse, der

Ankenævnet for Forsikring

4.

96903

er hovedårsag til, at vores medlem får generne i hænderne, og en sådan forværring af ulykkens følger er netop undtaget i punkt 2.2.a.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse, herunder følge den udtalelse, der er lavet i anden anledning til Civilstyrelsen ud fra et lovgrundlag, der er forskelligt fra lov- og aftalegrundlaget for den private ulykkesforsikring."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenunder. Af skadeanmeldelse af 15/9 2017 til selskabet fremgår bl.a.:

Beskriv uheldet	Hun er blevet overfaldet på en station, hun er på vej ind i toget og der er en der maser sig ud samme sted, og han skubber til hende, og hun siger, at han bare kan holde til højre, manden vender tilbage overfor hende og slår hende i hovedet.
...	
Tidligere skader/sygdom på samme legemsdel	
Har du før uheldet haft skade i eller omkring samme legemsdel?	☒ Ja ☐ Nej
Tidligere skadedato, Anmeldt til selskab, Skadenr. og Skadedato	Hjerneskode kommet af en sygdom der hedder dystoni, trækker ned i hendes hænder
Har du tidligere haft sygdom i eller omkring samme legemsdel?	☒ Ja ☐ Nej
Årstal, Behandlingssted og Anmeldt til forsikring?	Dystoni med hjerneskode, trækker ned i hænder

Af anmeldelse af 15/9 2017 til politiet fremgår bl.a.:

"I samme øjeblik slog A afhørte i ansigtet. Afhørte kunne ikke huske hvad hånd A brugte, men hun var ikke i tvivl om at han slog hende med knyttet næve. Afhørte oplyste at A ramte afhørte på hendes højre side af kæben. Afhørte oplyste, at hun i dag stadig er øm og at slaget var meget kraftfulgt.

Da afhørte blev ramt af slaget faldt hun baglæns ind i toget og landede på sin baghoved og nakke og dernæst på ryggen og til sidst endte hun på højre balle.

Afhørte er oplyste, at hun fik at vide af en kvinde i toget, at hun var faldet ind i nogle jernhåndtag i toget før hun faldt ned på gulvet."

Af skadenotat af 14/9 2017 fremgår bl.a.:

"Faldet i toget. Faldt bagover og har måske taget for sig med hænderne. Har nu ondt i både højre balle og begge hænder over thenar. Det snurrer i hænderne over thenar.

Har ikke haft hverken afførring eller vandladning, hverken voluntært eller ufrivilligt. Kan godt gå selv men halter. Har god fornemmelse af fødderne.

Pt. har ikke knogleskørhed men går alligevel til undersøgelse for det da hun har et forløb hos gynækologerne.

Objektivt:

VKO.

Fine neurovaskulære forhold både i fingrene og i tæerne.

Hænder: Direkte og indirekte ømhed over metacarpus 1 venstresidigt. Ingen ømhed i tabatiererne.

Bækken: Direkte ømhed over os. ischiadicus højresidigt. Der ses muligvis et lille blåt mærke på højre balle.

Rp.

Rtg. af ve. hånd, obs. fractur metacarpus 1

Rtg. af bækkenet højresidigt obs. fractur af os ischiadicum.

...

RU er nu udkommet og der ses ikke tegn på brud i hverken hånden eller bækkenet.

Pt. er orienteret om at tage smertestillende og mobilisere sig så vidt muligt og vigtigheden af dette."

Af journalnotat af 23/10 2017 fremgår bl.a.:

"Udsat for overfald i toget, hvor hun fik slag i ansigtet, der medførte at hun fladt ned på ryggen. Hun var senere samme dag på skadestuen, hvor der blev taget rtg af bækken og venstre håndled, der var la. Udviklede senere stort hæmatom højre nates og baglår og efterfølgende smerter svarende til thoracolumbale overgang samt føleforstyrrelse højre femur anterolatralt.

Obj bevæger sig rimeligt frit, let ømhed th10-12.

Henv til rtg af col thoracalis og fys for beh af smerter efter overfald.

Hun synes at hendes dystoni både i nakke og begge hænder er forværret efter overfald, kontakter selv neurologisk amb"

Af MR-beskrivelse af 2/5 2018 fremgår bl.a.:

"MR skanning af columna cervicalis:

Absolut cervikal spinalstenose C4/C5, C5/C6, i mindre grad C6/C7. Medulla spinalis cervicalis fremstår med kompression C4/C5, hvor der er mulige intramedullære signalforandringer. Samtlige disci ses med degeneration. De fire mest kaudale cervikale discusniveauer fremstår med unkovertebral artrose og større protrusioner. Der er rodrecesstenosei neuroforamina C6/C7, C5/C6 og C4/C5. Den vertebrale knoglemarv (visualiseret fra basis cranii til Th6) ses med degenerative terminalfladeforandringer inferiort i columna cervicalis, ingen synlig fokal malign knoglemarvspatologi. Samtlige cervikale facetled ses med degeneration."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 2/5 2019 til selskabet fremgår bl.a.:

"Vores lægekonsulent med speciale i neurologi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige men ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] har i anmeldelse af 15. september 2017, til Lærerstandens Brandforsikring, oplyst at hun den 14. september 2017 var på vej ud af et [tog], da en mand skubbede til hende og slog hende i hovedet. Endvidere oplyser [klageren], at hun samme dag blev undersøgt på Skadestuen, [hospital].
- Det fremgår af skadejournal af 14. september 2017, fra [hospital], at [klageren] var faldet i toget, var faldt bagover og havde måske taget for sig med hænderne. Hun havde ondt i både højre balle og begge hænder over thenar (tommelfingerballen) og det snurrede i hænderne over thenar.
- Der var mindre blå mærke ved højre balle, og der blev taget røntgen af hånd og bækken, som ikke viste tegn på brud, hvorefter [klageren] blev afsluttet.
- Det fremgår af sagens lægelige akter, at [klageren] forinden aktuelle hændelse havde fået konstateret torticollis og dyston tremor.
- I maj 2018 viste MR-skanning udtalt spinalstenose svarende til C4/C5 og C5/C6 og i mindre grad svarende til C6/C7, slidgigt og en stor prolaps svarende til C4/5, som [klageren] blev opereret for i august måned 2018.
- [Klageren] oplyser til sagen, at hun har gener fra hoved, nakke og ryg.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] den 15. september 2017 anmelder en skade, idet hun oplyser, at hun dagen før er blevet slået i ansigtet, og at hun blev undersøgt på [hospital].

Vi har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af skadejournal fra [hospital] af 14. september 2017, at [klageren] var faldet bagover i toget, måske taget fra med hænderne, havde ondt i højre balle og begge hænder ved tommelfingerballen, og at der blev fundet normale forhold.

Der foreligger således ikke oplysninger om, at [klageren] var blevet slået i hovedet den 14. september 2017, hvorfor vi ikke finder, at den anmeldte skade har medført varige gener fra hoved/nakke.

Endvidere har vi lagt vægt på, at rygoperation som foretages i august måned 2018, er begrundet i en degenerativ ryglidelse med spinalstenose, som er uden sammenhæng med faldet den 14. september 2017, og at der dermed ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte skade og [klagerens] ryggener.

Det er herefter vores vurdering, at den anmeldte skade ikke har medført varige gener, som kan begrunde et varigt mén på 5 procent eller derover.

Vi vurderer derfor, at den anmeldte hændelse den 14. september 2017 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings revurdering af 22/12 2020 til selskabet fremgår bl.a.:

"I forbindelse med jeres anmodning om en genvurdering henviser I blandt andet til, at [klageren] blev slået i hovedet, og at fotos viser, at hun pådrog sig et enormt blå mærke, hvorfor skadespåvirkningen ikke har været ubetydelig.

Endvidere finder I, at der er nyttilkomne gener i særligt lænd og brystryggen. I henviser til, at der i vedlagt lægeligt materiale "lægeligt ... blandet" side 2, anføres kompressionsfraktur i Th12. Dette er uddybet i det reumatologiske materiale, fra ..., og røntgenoptagelser fra Røntgenklinikken ... viser sammenfald af øvre terminalflade af Th12, som er beskrevet ved undersøgelse 24. oktober 2017 og ses uændret ved undersøgelse 15. december 2017. Det er derfor egen læges vurdering, at sammenfald er trameudløst og opstået som følge af overfaldet.

Vi har herefter lagt vægt på, at det fremgår af udateret notat fra ... Politi, at videoovervågning var set igennem, og der ikke var tvivl om, at [klageren] blev slået.

Vi har derfor lagt til grund, at [klageren] fik slag i ansigtet, hvorved hun mistede balancen, tog fra med begge hænder og slog bækken, lænd samt baller.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af skadestuejournal af 14. september 2017, fra [hospital], at [klageren] havde ondt i højre balle samt begge hænder og det snurrede i hænderne. Røntgen af hånd og bækken viste ikke tegn på brud, hvorefter [klageren] blev afsluttet. Fotos viser stort blå mærke på højre balle og lår.

I skadeanmeldelse til LB Forsikring af 15. september 2017 oplyser [klageren], at hoved, højre balle samt fingre og hænder var beskadiget.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] herefter konsulterede egen læge den 23. oktober 2017, hvor der var let ømhed svarende til Th 10-12. Lægen henviste til røntgen af ryghvirvelsøjlen samt fysioterapi, for behandling af smerter. [Klageren] oplyste, at hun syntes, at forudbestående dystoni var forværret efter overfald, og at hun selv ville kontakte neurologisk ambulatorium.

Vi har herefter lagt vægt på, at der i de primære lægekontakter ikke er oplysninger om gener fra hoved/kranie og heller ikke fra nakken. Der foreligger således ikke primære lægelige oplysninger, der sandsynliggør årsagssammenhæng mellem overfaldet og generne.

Det er desuden vores lægefaglige vurdering, at den påviste fraktur i 12. brystryghvirvel ikke er en følge af overfaldet, idet frakturen beskrives som et sammenfald og ikke et brud. Såfremt [klageren] havde pådraget sig frakturen i forbindelse med overfaldet, ville der foreligge et egentligt traumeudløst brud, såvel som bruddet straks ville have medføre udtalte smerter.

Endvidere er det vores lægefaglige vurdering, at det forhold at [klageren] den 23. oktober 2017 klagede over ændringer af hendes forudbestående dystoni ikke kan sidestilles med nakkesmerter. Vi vurderer, at det er forventeligt, at dystonien påvirkes af udefra kommende faktorer, men at dette ikke i sig selv dokumenterer et nakketraume.

Endelig er det vores vurdering, at [klagerens] nuværende gener fra begge hænder, er begrundet i de forudbestående degenerative forandringer i halsen.

Det er således vores lægefaglige vurdering, at overfaldet ikke i sig selv er egnet til at medføre varige gener i hænderne, hos en i forvejen ryg/nakkerask person, og at udviklingen af [klagerens] gener i hænder er begrundet i forudbestående og udtalelse degenerative forandringer i nakken.

Henset til, at vurderingen skal foretages i henhold til en ulykkesforsikring, er det således fortsat vores vurdering, at der ikke er sandsynliggjort årsagssammenhæng mellem skaden og de nuværende gener.

Det er derfor fortsat vores vurdering, at det varige mén efter skaden den 14. september 2017 udgør mindre end 5 procent, begrundet i manglende årsagssammenhæng.

Vi fastholder således vores udtalelse af 2. maj 2019."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 22/12 2020 til Civilstyrelsen fremgår bl.a.:

"Vores lægekonsulent med speciale i neurologi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- Det fremgår af skadejournal af 14. september 2017, fra [hospital], at [klageren] var faldet i toget. Hun var faldet bagover og havde måske taget for sig med hænderne. Hun havde ondt i både højre balle og begge hænder over thenar (tommelfingerballen) og det snurrede i hænderne over thenar. Der var mindre blå mærke ved højre balle, og der blev taget røntgen af hånd og bækken, som ikke viste tegn på brud, hvorefter [klageren] blev afsluttet.
- Det fremgår af udateret notat fra ... Politi, at videoovervågning var set igennem, og der ikke var tvivl om, at [klageren], i forbindelse med overfaldet den 24. september 2017, blev slået. Vi har derfor lagt til grund, at [klageren] fik slag i ansigtet, hvorved hun mistede balancen, tog fra med begge hænder og slog bækken, lænd samt baller.
- [Klageren] oplyste den 15. september 2017 til sin ulykkesforsikring, at hun den 14. september 2017 var på vej ud af et S-tog, da en mand skubbede til hende og slog hende i hovedet.
- Udaterede fotos viser stort blå mærke på balle og lår.
- [Klageren] konsulterede egen læge den 23. oktober 2017, hvor der var let ømhed svarende til Th 10-12. Lægen henviste til røntgen af ryghvirvelsøjlen samt fysioterapi, for behandling af smerter. [Klageren] oplyste, at hun syntes, at forudbestående dystoni var forværret efter overfald, og at hun selv ville kontakte neurologisk ambulatorium.
- [Klageren] fik fortaget røntgenoptagelser på Røntgenklinikken, ..., som viste sammenfald af øvre terminalflade af Th12, som er beskrevet ved undersøgelse 24. oktober 2017.
- Ved undersøgelse 15. december 2017 var forhold uændret.
- I maj 2018 viste MR-skanning udtalt spinalstenose svarende til C4/C5 og C5/C6 og i mindre grad svarende til C6/C7, slidgigt og en stor prolaps svarende til C4/5, som [klageren] blev opereret for i august måned 2018.
- Det fremgår af sagens lægelige akter, at [klageren] forinden aktuelle hændelse havde fået konstateret torticollis og dyston tremor.
- [Klageren] oplyser til sagen, at hun har gener fra hoved, nakke og ryg.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt til grund, at [klageren] den 14. september fik slag i ansigtet, hvorved hun mistede balancen, tog fra med begge hænder og slog bækken, lænd samt baller.

Vi har endvidere lagt vægt på, at [klageren] efterfølgende blev undersøgt på Skadestuen, [hospital], hvor hun klagede over smerter i højre balle og begge hænder ved tommelfingerballen. Der blev fundet normale forhold, og [klageren] blev afsluttet.

Vi har også lagt vægt på, at røntgenbeskrivelse af 24. oktober 2017 viste sammenfald i 12. brystryghvirvel.

Vi har herefter lagt vægt på, at der i de primære lægekontakter ikke er oplysninger om gener fra hoved/kranie og heller ikke fra nakken. Der foreligger således ikke primære lægelige oplysninger, der sandsynliggør årsagssammenhæng mellem overfaldet og generne.

Det er også vores lægefaglige vurdering, at det forhold at [klageren] den 23. oktober 2017 klagede over ændringer af hendes forudbestående dystoni, ikke kan sidestilles med nakkesmerter. Vi vurderer, at det er forventeligt, at dystonien påvirkes af udefra kommende faktorer, men at dette ikke i sig selv dokumenterer et nakketraume.

Det er desuden vores lægefaglige vurdering, at den påviste fraktur i 12. brystryghvirvel ikke er en følge af overfaldet, idet frakturen beskrives som et sammenfald og ikke et brud. Såfremt [klageren] havde pådraget sig frakturen i forbindelse med overfaldet, ville der foreligge et egentligt traumeudløst brud, såvel som bruddet straks ville have medført udtalte smerter.

Endelig har vi lagt vægt på, at rygoperation som blev foretaget i august måned 2018, var begrundet i en degenerativ ryglidelse med spinalstenose, som er uden sammenhæng med faldet den 14. september 2017.

Det er herefter vores vurdering, at overfaldet den 14. september 2017 har medført gener fra begge hænder.

Vi har lagt vægt på, at [klageren] i forbindelse med faldet tog fra med begge hænder, og at der i de primære lægelige oplysninger er klager over gener fra hænder.

Endvidere har vi lagt vægt på ... neurokirurgiske speciallægeerklæring af 25. november 2018, hvor der fortsat var prikken og stikken i hænderne, og at [klageren] fortsat klager over gener fra begge hænder.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende mentabel.

Efter tabellens punkt B.1.4.1 vurderes isoleret nerveudfald (rodpåvirkning), med isolerede radikulære smerter (udstrålende nervesmerter), til 5 procent.

Vi vurderer at [klagerens] gener kan sammenlignes med tabelpunktet, og idet der foreligger gener fra begge hænder, har vores lægekonsulent vurderet generne til et samlet varigt mén på 10 procent.

Vi vurderer således, at overfaldet den 14. september 2017 har medført et varigt mén på 10 procent."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1. ULYKKESFORSIKRINGENS HVEM - HVAD - HVOR?

G. Hvordan opgør vi erstatningen?

a. Erstatning ved invaliditet

Bliver sikrede varigt invalid, betaler vi erstatning med så mange procent af forsikringssummen, som invaliditeten er fastsat til - forsikringssummen for invaliditet står i policen. Sikredes invaliditetsprocent fastsættes i lighed med reglerne om varigt men i Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade § 18, stk. 1 og 2. Efter disse regler skal invaliditetsprocenten fastsættes ud fra en medicinsk bedømmelse af de varige ulemper, ulykkestilfældet har medført i den sikredes daglige livsførelse, uden hensyn til dennes specielle erhverv. Se den mentabel, vi bruger på Arbejdsskadestyrelsens hjemmeside ... Vi betaler erstatning, når invaliditeten er mindst 5 % eller mindst 10 %. Det står på policen, om vi erstatter fra en mengrad på mindst 5 % eller først fra mindst 10 %.

...

2. ulykkestilfælde

...

1. Hvad forsikringen dækker?

Forsikringen giver ret til erstatning ved et ulykkestilfælde. Ulykkestilfælde betyder en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

For at få dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

2. Forsikringen dækker ikke disse skader:

Forsikringen dækker ikke:

a. Sygdom mv.:

- Sygdomstilfælde

...

- Forværring af et ulykkestilfældets følger der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen

...

En bestående sygdom eller lidelse giver ikke en højere erstatning end uden en sådan sygdom eller lidelse."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1950'erne, blev den 14/9 2017 overfaldet, hvor hun fik slag i ansigtet, mistede balancen og faldt. Hun slog bækken, lænd samt baller. Klageren ønsker at få udbetalt godtgørelse for et varigt mén på 10 procent med henvisning til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 22/12 2020 til Civilstyrelsen. Hun har anført, at der ikke foreligger lægelig dokumentation for, at generne fra hænderne er begrundet i forudbestående forandringer.

ger i halsen. Det er selskabets bevisbyrde, at policens undtagelsesbestemmelser finder anvendelse, og den har selskabet ikke løftet.

Selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén med henvisning til, at klageren ikke er påført et varigt mén på 5 procent eller derover som følge af ulykken den 14/9 2017. Klagerens gener i hænderne må tilskrives forudbestående sygdom/lidelse. Selskabet har henvist til vejledende udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende den private ulykkesforsikrings dækning. Selskabet har anført, at udtalelse af 22/12 2020 til Civilstyrelsen ikke finder anvendelse på den privat ulykkesforsikrings område, idet udtalelsen ikke tager højde for de bestemmelser, der er en del af forsikringsaftalen, herunder bestemmelsen i punkt 2.2.a om, at ulykkesforsikringen ikke dækker den forværring af ulykkestilfældets følger, som skyldes forudbestående sygdom og/eller lidelse.

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings revurdering af 22/12 2020 fremgår blandt andet, at " Vi har herefter lagt vægt på, at det fremgår af udateret notat fra ... Politi, at videoovervågning var set igennem, og der ikke var tvivl om, at [klageren] blev slået. Vi har derfor lagt til grund, at [klageren] fik slag i ansigtet, hvorved hun mistede balancen, tog fra med begge hænder og slog bækken, lænd samt baller... Vi har herefter lagt vægt på, at der i de primære lægekontakter ikke er oplysninger om gener fra hoved/kranie og heller ikke fra nakken. Der foreligger således ikke primære lægelige oplysninger, der sandsynliggør årsagssammenhæng mellem overfaldet og generne. Det er desuden vores lægefaglige vurdering, at den påviste fraktur i 12. brystryghvirvel ikke er en følge af overfaldet, idet frakturen beskrives som et sammenfald og ikke et brud... Endvidere er det vores lægefaglige vurdering, at det forhold at [klageren] den 23. oktober 2017 klagede over ændringer af hendes forudbestående dystoni ikke kan sidestilles med nakkesmerter. Vi vurderer, at det er forventeligt, at dystonien påvirkes af udefra kommende faktorer, men at dette ikke i sig selv dokumenterer et nakketraume. Endelig er det vores vurdering, at [klagerens] nuværende gener fra begge hænder, er begrundet i de forudbestående degenerative forandringer i halsen. Det er således vores lægefaglige vurdering, at overfaldet ikke i sig selv er egnet til at medføre varige gener i hænderne, hos en i forvejen ryg/nakkerask person,

og at udviklingen af [klagerens] gener i hænder er begrundet i forudbestående og udtalelse degenerative forandringer i nakken. Henset til, at vurderingen skal foretages i henhold til en ulykkesforsikring, er det således fortsat vores vurdering, at der ikke er sandsynliggjort årsagssammenhæng mellem skaden og de nuværende gener".

Af forsikringsbetingelserne fremgår det af punkt 2.1, at der skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden for at få dækning. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden. Af punkt 2.2.a fremgår det, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sine vejledende udtalelser af 2/5 2019 og 22/12 2020 vedrørende den private ulykkesforsikrings dækning har vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken den 14/9 2017 til mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng.

Nævnet bemærker, at det fremgår af udtalelserne, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved vurderingen af méngraden blandt andet har lagt vægt på, at der ikke er dokumenteret straks-symptomer for så vidt angår klagerens hoved/nakke gener, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at overfaldet ikke i sig selv er egnet til at medføre varige gener i hænderne, hos en i forvejen ryg/nakkerask person, samt at udviklingen af klagerens gener i hænder er begrundet i forudbestående og udtalte degenerative forandringer i nakken.

Ankenævnet for Forsikring

13.

96903

Nævnet har videre lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelserne, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes forudbestående sygdom, sygdoms-anlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen.

Det forhold – at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 22/12 2020 til Civilstyrelsen har vurderet, at klagerens gener i hænderne er en følge af overfaldet den 14/9 2017 og har fastsat det varige mén herfor til 10 procent i henhold til lov om erstatningsansvar – kan ikke føre til et andet resultat, idet der ved vurderingen af det varige mén i forbindelse med dækning efter en privat ulykkesforsikring ikke kompenseres for forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes forudbestående sygdom m.v.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings